

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Gèlid (i estèril) ajust de comptes

La història. Leningrad, 1945. Ilya i Masha, dues excombatents de l'exercit soviètic a la Segona Guerra Mundial, malden per superar les seqüeles derivades del front de batalla, només la maternitat sembla ser el remei.

Les formes. 'Yo soy yo y mi circunstancia, y si no la salvo a ella no me salvo yo', deia Ortega y Gasset. Els angoixats personatges, la Ylia i la Masha, de 'Una gran mujer' no ho tenen clar. Ni pel que fa a la identitat personal, ni tampoc a la seva circumstància. Militaritzades dones en el règim comunista d'Stalin que no ha abolit les classes socials, ni el rol sexual de la dona, Ylia la llargueruda i Masha la possessi-

va, s'amollen a la situació. Tant l'una com l'altra, malviuen la ressaca bèl·lica. Una més que l'altra, s'ajuda ajudant els soldats ferits a guarir-se, o a trobar la sortida definitiva. Només la maternitat, induïda i assumida, pot refer una circumstància de precarietat econòmica i, el més fatídic, de misèria moral. A desenvolupar semblant cul-de-sac existencial femení, s'aplica l'infant terrible del cinema rus, Kantemir Balagon (Nálchik, 28 anys). Basant-se en la novel·la 'The Unwomanly Face of War'

(La guerra no té rostre de dona) de la Nobel Svetlana Alexievich, el jove prodigi Kantemir Balagon orquestra un melodrama sec, silent, desassossegant, tèrbol (per moments, conte de terror insà), i estèril ajust de comptes a la URSS del camarada Stalin. Suposo que a l'excomunista Putin (pastat al Sasha del film) la pel·lícula no li farà ni fred ni calor. O sí. A favor del nou règim capita-

lista rus. Per implicar l'espectador en el drama de la gran dona (?), Balagon posa mà a un acadèmic repertori de recursos fílmics (primeríssims primers plans, generals, travellings taquicàrdics, emfàtics enquadraments), i al domini del temps aquietat, a una estricta paleta de colors (diuen

els cursis) sobretot el vermell i el verd, que igual pretenen suggerir dolor i esperança, no? Un gèlid conte de Nadal?

El fons. Passar factura als amics no és de rebut.

La imatge. Ilya, Masha i Nikolai ajaguts al llit per engendrar un fill.

La frase. 'No quiero ayudar más', que gemega Ilya. La solidaritat ben entesa comença per un mateix.

La recomanació. Cinèfils tot terreny i amb l'anticongelant a bon nivell.

Una gran mujer

Director:
Kantemir
Balagon.

Intèrprets:
Viktoria
Miroshnichenko.
Rússia, 2019.
137'. Funatic
Lleida.